

“Ο ένδοξος Ηλίας εφάμμιλος του Αποστόλου των εθνών Παύλου”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την μνήμη του Προφήτου Ηλίου στην αρχαία Ιερά Μονή του Προφήτου που βρίσκεται ανάμεσα στα Ιεροσόλυμα και την Βηθλεέμ, τίμησαν στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων σήμερα. Στην περιοχή αυτή πιστεύεται ότι κοιμήθηκε ο Προφήτης και του άφησε άγγελος τροφή με το μήνυμα “αναστάς φάγε και πιε, ότι πολλή από σου η οδός”.

Κατά τον Εσπερινό προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιορδάνου κ. Θεοφύλακτος, Πατριαρχικός Επίτροπος στη Βηθλεέμ ενώ σήμερα το πρωί στη Θεία Λειτουργία προεξήρχε η Α.Θ.Μ. Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος με συλλειτουργούς τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχο, τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Θαβωρίου κ. Μεθόδιο και τον Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτη Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ με μόνο δώδεκα κληρικούς και 20 πιστούς εξωτερικά του Ναού σύμφωνα με τα μέτρα και τις οδηγίες για την πρόληψη από τον κορωνοϊό.

Κατά το κήρυγμα του ο Μακαριώτατος, ο οποίος κήρυξε και στα ελληνικά αλλά και στα αραβικά τόνισε μεταξύ άλλων: “Η αυτεξούσιος και άνευ όρων υπακοή του θεόφρονος Ηλία εις το άγιον θέλημα του Θεού κατέστησεν αυτόν «άνθρωπον του Θεού», διό και ανετέθη εις αυτόν η θεία αποστολή της αφυπνίσεως και μετανοίας τόσον του λαού όσον και της θρησκευτικοπολιτικής ηγεσίας αυτού... Ο ένδοξος Ηλίας αναδεικνυται σκεύος εκλογής του Θεού, εφάμιλλος του Αποστόλου των εθνών Παύλου. Η ενέργεια της δυνάμεως της πίστεως του ενθέου ζήλου και των θαυμαστών πράξεων αυτού περιγράφεται μετ’ ακριβείας και επαινετικώς υπό του ιερού συγγραφέως της Σοφίας Σειράχ”.

Παρακολουθήστε το βίντεο:

Διαβάστε ολόκληρο το κήρυγμά του Μακαριωτάτου:

«Άποδεδειγμένος θεόπτης, ό Θεσβίτης σύν Μωσή καθορᾷ, ἃ όφθαλμός ούκ είδε καί ούς ούκ ήκουσε, καί ανθρώπων τών γηγενών, καρδιά ού λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον έν τῷ Θαβώρ τόν Παντοκράτορα», αναφωνεί ό ύμνωδός τής Έκκλησίας.

Άγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Εύλαβείς Χριστιανοί,

Ή θεία καί σεβάσμιος μνήμη τοῦ άγίου ένδόξου Προφήτου Ήλιοῦ τοῦ Θεσβίτου συνήθροισεν ήμᾶς σήμερον έν τῷ πανσέπτῳ έπωνύμῳ Ναῶ αὐτοῦ, ίνα ψαλμικῶς ᾄσωμεν καί εύχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν έόρτιον μνήμην αὐτοῦ. Ή παρουσία τοῦ προφήτου Ήλία καί τό ένεργόν προφητικόν αὐτοῦ κήρυγμα λαμβάνουν χώραν είς μίαν κρίσιμον ίστορικήν χρονικήν περίοδο, κατά τήν όποίαν ό λαός τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, τοῦ χορηγηθέντος έν τῷ Όρει Σινᾶ, έχει άπομακρυνθῇ από τήν ύγιαίνουσαν πίστιν καί λατρείαν τής άποκεκαλυμμένης «θρησκείας» τοῦ ήθικοῦ μονοθεϊσμοῦ, προσχωρῶν είς τήν πλάνην τής είδωλολατρείας καί τοῦ συγκρητισμοῦ. Τήν ζοφεράν ταύτην εικόνα τής παρεκκλίσεως τοῦ λαοῦ τής Παλαιᾶς Διαθήκης έκ τής όδοῦ τής άληθοῦς θεογνωσίας καί τής καθαρᾶς λατρείας περιγράφει είς σχετικήν όμιλίαν αὐτοῦ ό ίερός Χρυσόστομος λέγων: «Νύξ γάρ ήν, δι’ ό καί κατεΐχε τήν Οίκουμένην ᾗπασαν· νεφέλη πυκνοτάτη έκάλυπτε τά σύμπαντα. Πάντες γάρ προέκοπτον επί τό κακόν· οίκουμενικόν ήν ναυάγιον, ούκ

ὕδατων ἀλλὰ ἀσελγείας», (P.G. Migne 50, 729).

Ὁ θεσπέσιος Ἡλίας δικαίως ἔλαβε τήν προσωνομίαν «ζηλωτής», ὡς τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγων: «ἐμέθυε γάρ τῷ ζηλῶ». Τόν ὑπέρμετρον τοῦτον ζηλον διά τόν Θεόν ἀπέκτησεν ὁ θεόπτης Ἡλίας ἀκούων ἀφ' ἑνός μέν εἰς τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ: «Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου», (Δευτ. 6,5). Καί ἀφ' ἑτέρου, εἰς τούς Δαυϊτικούς λόγους:

«Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου; πορευόμενος ἄμωμος καί ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ, οὐδέ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν καί ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ», (Ψαλμ. 14, 1-3).

Ἡ αὐτεξούσιος καί ἄνευ ὄρων ὑπακοή τοῦ θεόφρονος Ἡλίας εἰς τό ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ κατέστησεν αὐτόν «ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ», διό καί ἀνετέθη εἰς αὐτόν ἡ θεία ἀποστολή τῆς ἀφυπνίσεως καί μετανοίας τόσον τοῦ λαοῦ ὅσον καί τῆς θρησκευτικοπολιτικῆς ἡγεσίας αὐτοῦ.

Ἡ ἀποστολή δέ αὕτη, τῆς προφητικῆς, δηλονότι δράσεως τοῦ ζηλωτοῦ Ἡλίας ἀπεσκόπει εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν, δι' ὅρκου τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν Ἀβραάμ ἐπαγγελιῶν καί τῆς Διαθήκης, ἥς διέθετο ὁ Θεός πρὸς τούς πατέρας αὐτῶν», (Πράξ. 3,25). Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἀποστολή τοῦ Θεσβίτου Ἡλίας ἀπέβλεπεν εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ὑπόμνησιν «καί ὑπόδειξιν τοῖς κληρονόμοις, τῆς ἐπαγγελίας τό ἀμετάθετον τῆς βουλῆς Αὐτοῦ [τοῦ Θεοῦ] κατὰ Παῦλον (Ἑβρ. 6,17). «Κληρονόμοι δέ τῆς ἐπαγγελίας», δέον ὅπως θεωρηθοῦν ἀμφοτέρω οἱ λαοί, οἱ τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, κατὰ τό εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θείου Παύλου: «εἰ δέ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καί κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι», (Γαλ. 3, 29). Κατὰ δέ τόν ἐρμηνευτὴν Ζιγαβηρόν: «κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας αἰσθητῶς μέν ὁ παλαιός λαός, νοητῶς δέ ὁ νέος [λαός]· ἐπεὶ καί σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ φυσικόν μέν οἱ κατὰ γένος αὐτῷ προσήκοντες, πνευματικόν δέ οἱ κατὰ πίστιν αὐτῷ ἐξομοιούμενοι».

Καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ἡ ἐξέχουσα προσωπικότης καί προφητικὴ δηλονότι δραστηριότης τοῦ Ἡλίας, ὀφείλεται εἰς τήν διὰ θεωρίας καί πράξεως ἥτοι διὰ λόγου καί ἔργου μαρτυρουμένη, τόσον ἐν τῇ Παλαιᾷ ὅσο καί τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ.

Καί εἰς μέν τήν Καινὴν Διαθήκην ὁ Θεσβίτης Ἡλίας ἐμφανίζεται μετὰ τοῦ Προφήτου Μωϋσέως κατὰ τήν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ γενόμενος μάρτυς Αὐτοῦ, ἀλλὰ καί συνομιλῶν μέτ' Αὐτοῦ: «Καί ἰδού ὥφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καί Ἡλίας μέτ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες», (Ματθ. 17,3). Ἐξ

ἄλλου, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ἐξαίρων τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς τῶν δικαίων τοῦ Θεοῦ λέγει περὶ τοῦ Ἠλίας: «Ἠλίας... προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι καὶ οὐκ ἔβρεξεν.... καὶ πάλιν προσηύξατο καὶ ὁ οὐρανός υἱόν ἔδωκε», (Ἰακ. 5, 17).

Εἰς δέ τὴν Παλαιάν Διαθήκην ὁ ἔνδοξος Ἠλίας ἀναδείκνυται σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλος τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου. Ἡ ἐνέργεια τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως τοῦ ἐνθέου ζήλου καὶ τῶν θαυμαστῶν πράξεων αὐτοῦ περιγράφεται μετ' ἀκριβείας καὶ ἐπαινετικῶς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως τῆς Σοφίας Σειράχ, οὕτως:

Καὶ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπάς ἐκαίετο· ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμόν καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς· ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν, κατήγαγεν οὕτως τρίς πῦρ· ὡς ἐδοξάσθης, Ἠλία, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου· καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι; ὁ ἐγείρας νεκρόν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ᾄδου ἐν λόγῳ Ὑψίστου· ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν· ὁ ἀκούων ἐν Σινᾶ ἐλεγμόν καὶ ἐν Χωρήβ κρίματα ἐκδικήσεως· ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν· ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρός ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων· ὁ καταγραφείς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς κοπάσαι ὀργὴν πρό θυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρός πρὸς υἱόν καὶ καταστῆσαι φυλάς Ἰακώβ. μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα, (Σοφ. Σειράχ 48, 1-11).

Εἰς τό ὄντως ἀντάξιον τοῦτο ἐγκώμιον τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου ὑπὸ τοῦ θεοπνεύστου Σειράχ, ὁ Πατὴρ Ἰωὴλ Γιαννακόπουλος σχολιάζων τὴν κατακλείουσαν εὐχήν, «καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα», λέγει: «Ἐνταῦθα διὰ τοῦ -ἡμεῖς- ὀφείλομεν νὰ ἐννοήσωμεν τούς ἀποθανόντας δικαίους κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ κόσμου. Οὗτοι, προητοιμασμένοι μετὰ τό κήρυγμα τοῦ Ἠλιοῦ, θά ἀποθάνουν ἡσυχῶς καὶ θά ἀναστηθοῦν εἰς τὴν εὐθύς μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γενομένην κρίσιν τοῦ κόσμου καὶ θά ζήσουν αἰωνίως».

Ὁ σήμερον τιμώμενος θεόπτης Προφήτης ἡμῶν Ἠλίας ὁ Θεσβίτης εἶχεν θάνατον εἰρηνικόν, οὗτος ἐδέχθη τὸν θάνατον τοῦ Δικαίου, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «πλὴν ὁ Θεός λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρός ᾄδου ὅταν λαμβάνη με», (Ψάλμ. 48,1) καὶ «Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μή ἄψηται αὐτῶν βάσανος», (Σοφ. Σολομῶντος 3,1), λέγει ἡ Σοφία Σολομῶντος.

Παρακαλέσωμεν ἀδελφοί μου, τὸν μεγάλην παρρησίαν ἔχοντα τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, Ἠλίαν τὸν οὐρανόφρονα καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι, αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἵτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν». Ἀμήν.

<http://jerusalem-patriarchate.info>

